

Væfpatningen af Kjøbftads- og Landbrænderierne opnaaedes dog først ved Formalingsafgiftens Ophævelse udenfor Kjøbenhavn ved den foreløbige Lov af 15de September 1850, og det fornævnte Tidsvæfpatningsprincips Overførelse ogfaa paa Kjøbftadsbrænderierne med en Afgift af 64 p. pr. Td. Rarrum for hver 3 Døgn, naar Hjælperedfkaaber benyttedes, ellers for hver 4 Døgn. Ved denne Afgiftsforrelse pr. Td. Rarrum tilfigtedes fastfat en Afgift paa Brændevinstilvæfpatningen af 4 p. pr. Pot Brændevin à 8 Grader efter Spendrupps Alkoholometer, idet der efter Brænderidriftens Væfpatthed dengang regnedes et Gjennemsnitsudbytte af 16 Potter 8 Graders Brændevin pr. Td. af Gjæringskarrrets Rumindhold.

Magtet Regjeringen allerede dengang gav det faakaldte Driftsplanssystem — o: Afgiftsberigtigelse for en kortere eller længere Række Brændinger fra de samme Karrer efter en forud lagt Driftsplan, — Fortrinet for Tidsvæfpatningen, fordi denne ved at frifte til en Afgiftsbefparelse gjennem en forceret Drift let kunde blive til Skade for Brænderidriftens bedst mulige Udvikling, blev Tidsvæfpatningen dog foretrukken af særligt Hensyn til den samtidigt nyindførte Brænderivæfpatning i Slesvig — hvor den fra gammel Tid afgiftsfrie Brændevinsbrænding var meget udbredt som Landboindustri —, idet Tidsvæfpatningen blev anset for at kunne afgive en heldig Overgang til den for Brændevinsbrænderen mere tvungne Brænding efter Driftsplan. Den endelige Lov af 7de Febr. 1851, hvorved Formalingsafgiften ogfaa hævedes for Kjøbenhavn og Brænderiafgiften blev sat lige for alle Brænderier i Landet, bibeholdt vel Tidsvæfpatningen ganfke i Overensstemmelse med den ved den foreløbige Lov trufne Ordning, men indførte samtidigt dermed Driftsplanssystemet, faaledes at det overlodes til Brændevinsbrænderens frie Valg, om han vilde med samme Afgift pr. Td. Rarrum have Værket en given Tid til fri Raadighed, faa at han i denne kunde gjøre sig det faa nyttigt fom muligt, eller om han vilde binde sig ved en forud tydeligt angiven Driftsplan til at svare Afgiften for hver Brænding.

Tidsvæfpatningen havde vel det Fortrin for

Brændevinsbrænderen, at der indrømmedes ham en høj Grad af Frihed i Driften, og for Lovvæfenet at lette Kontrolten betydeligt, men den havde ogsaa meget væfentlige Mangler, og faaledes den, at virke hindrende med Hensyn til Anvendelsen af hensigtsmæssige Rædfkaaber, ved at betinge Raadighedstiden (3 eller 4 Døgn) af, hvorvidt der i Brænderiet benyttedes Hjælperedfkaaber (Formæfklar, Svaleballe, Mæfkebeholder, Forvarmer o. desl.) eller ikke; men dernæft havde dette Princip, faaledes fom det fra Først af var gjennemført, den foran berørte høift uheldige Egenffab at frifte, navnlig Dampbrænderierne, til en forceret Drift, fom navnlig blev mulig, derved, at Afbrændingen var medtaget i den Tid, hvori Værket stod til fri Raadighed, uden at der var sat noget bestemt Forhold mellem Mæfkekarrets og Kjedlens Størrelse, — en Drift, hvorved der opnaaedes en Afgiftsfordel dels ved i Kjedlen at optage et Mæfkekarss hele Indhold, dels ved, selv med Spoffrelse af Udbytte, at afbrænde Mæfken tidligere end faadvanligt. Resultatet blev, at ingen Brændevinsbrænder brændte efter Driftsplan, selv ikke de, der dreve deres Brænderier uden Forceren, idet de foretrak den indrømmede større Frihed i Driften. En faadan forceret Drift var imidlertid mindre end skiftet til at forberede Driftsplansbrænding, og faavel Statskassens betydelige Tab af Afgift fom det nationalekonomiffe Tab ved hin Driftsmaade bestemte Lovgivningsmagten til ved Lov af 28de Mai 1853 at ophæve Tidsvæfpatningen og at bibeholde Driftsplanssystemet fom eneste Regel for Brænderivæfpatningen.

Driftsplanssystemet paalægger vel Brændevinsbrænderen en Tvang, men dog kun med Hensyn til at overholde den af ham selv for et vist Tidsrum lagte og ved Afgiftens Betaling angivne Plan for Driften, medens dennes Indretning derimod aldeles er overladt til hans egen frie Bestemmelse, og dette Afgiftssystem var et Skridt fremad med Hensyn til den efterstræbte Stighed i Væfpatningen, faavel mellem Kjøbftads- og Landbrænderier fom imellem Dampbrænderierne og Brænderier, der ikke afbrænde Mæfken ved Hjælp af Damp. Dette System har ogsaa det Fortrin